Nᴱᴿ 38

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 29 *Marca v. s.* 1822 *roku.*

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Gazeta senacka z dnia 18 marca ogłosiła Ukazy okolne Rządzącego Senatu, które umieszczamy:

Wedle Ukazu Jego Cesarskiey Mości Rządzący Senat słuchali doniesienia Ministra spraw duchownych i narodowego oświecenia, w brzmieniu następującém: Przesłany do tego Ministra przy Ukazie Rządzącego Senatu z dnia 5 grudnia 1821 roku Imienny Naywyższy Ukaz, wydany do Senatu pod dniem 24 listopada tegoż roku, o pobocach aktowym i herbowym, rozesłany w swoim czasie przy okolnych zaleceniach do wszystkich mieysc i osób podległych powierzonego jemu ministeryum, dla wiadomości i należytego wczém do kogo należy wykonania. Lecz jako wszystkie Uniwersytety w Państwie ze swojemi wydziałami, na osnowie nadanych im przywilejow w ich dyplomatach i ustawach, uwolnione są w wewnętrznem sprawowaniu swoich interessów od używania papieru herbowego, o czem i po zaszłém w 1812 roku odnowieniu ustawy o papierze herbowym, ponowione było zalecenie do Ministeryum oświecenia narodowego przez Ukaz Rządzącego Senatu z dnia 7 października 1815 roku: przeto dla uprzedzenia wszelkich niewyrozumiałości, wchodził tenże Minister z przedstawieniem swoiém w tey rzeczy do komitetu ministrów. Na skutek czego od tego komitetu dano wiedzieć, iż zgadzając się także ze swojey strony, że sprawy w Uniwersytetach, na które zaszło osobne wyłączenie, powinny się odbywać podawnemu na prostym, a nie na herbowym papierze, mniemał uczynić rozwiązanie temu Ministrowi, na wydanie do kogo należy zaleceń, że Ukaz z dnia 24 listopada na odbywanie spraw w uniwersytetach, mających osobne przywileje, nie rozciąga się, i Cesarz Jegomość na takowe postanowienie Komitetu oświadczył Naywyższe zezwolenie. Tenże Minister zaleciwszy teraz Zwierzchności wszystkich wydziałow edukacyynych względem należytego w rzeczy tey wykonania, doniosł o tem dla wiadomości Rządzącemu Senatowi. Rozkazali: O wypisaném wyżey w tem doniesieniu Ministra spraw duchownych i narodowego oświecenia postanowieniu Komitetu Ministrów, które zasłużyło na Naywyższe Jego Cesarskiey Mości zezwolenie, dać wiedzieć przez Ukazy do wszystkich Rządow Gubernialnych. Władz Woyskowey kancellaryi woyska dońskiego i dalszych mieysc urzędowych, również przez Ukazy uwiadomić Ministrow, Woiennych Jenerał Gubernatorów, Jenerał Gubernatorów, Woiennych Gubernatorów zarządzających i cywilnemi sprawami i Naczelników miast; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do tuteyszych i Moskiewskich Departamentow Senatu przesłać uwiadomienia. Dnia 6 marca 1822 roku.

Przez Ukaz okolny z dnia 15 marca r. t. Rządzący Senat obwieścił, iż *Ruinar de Brimon*, uznany został wice-konsulem francuzkim w Moskwie.

(W przesłanym numerze 37, w artykule wiadomości krajowych, w doniesieniu o podniesieniu setnika kozackiego *Tiuszewa*, zamiast do rangi 5tey klassy, poprawić należy 14tey klassy.)

WŁOCHY.

(*z Gaz. Warsz.*) *Liworna dnia 5 marca.* Odebrany tu list z *Alexandryi* w Egipcie donosi, iż znowu 9,000 murzynów sprowadzono z Afryki do *Teb*, gdzie ich uczą obrótów woyskowych europeyskich. Słychać, iż basza Egiptu obowiązał się przywrócić Kandyą i wszystkie wyspy osadzone powstańcami greckimi, pod władzę turecką. Naystarszy syn jego *Ismael*, posuwa się w kraju *Faaghi*, i myśli zdobyć Abissynią.

Od granic włoskich dnia 10 marca. D. 15 z. m. wyszło inne urządzenie, aby wszelką własność żydowską. przedaną lub nieprzedaną, spisano. Nieruchomość, jakaby żydzi jeszcze d. 1 stycznia 1824 roku posiadali, ma bydź przez licytacyą na korzyść skarbu przedaną.

Przybyli do *Rzymu* Panowie *Rissaldo, Valsamacchi i Metara*, których rząd angielski na wyspach Jońskich skazał na wygnanie.

Królowa tybetańska żądała od zgromadzenia *de Propaganda Fide*, 30 missyonarzy dla nawracania jey poddanych. Posłano tam już 5 kapucynow. Pewny włoch rodem z *Brescia*, którego Królowa pierwszym ministrem swoim zrobiła, nawrócił ją do wiary chrześciańskiey.

W *Palermie* schwytała policya jeszcze 4 spiskowych. Znanym atoli ze spokoyności obywatelom oddano broń, wyjąwszy garbarzom i rzemieślnikom.

Rząd angielski myśli kazać oszańcować wyspy Jońskie, jako to: *Cefalonią*, *Zante*, *Itakę i Cerygo*. Przebaczono wielu osobom na śmierć skazanym. Słychać, iż u jednego kupca w *St. Maura* znaleziono znaczną ilość bander i odezw greckich. Nic atoli pewnego nie ma w tey mierze.

W gazecie ryzkiey *Zuschauer* czytamy ze Włoch pod 10 marca: „W królestwie neapolitańskiem nie masz zgoła spokoyności. W *Laurenzano* około sta uzbrojonych targnęło się przeciw władzy publiczney, chcieli urzędników pozabijać; poranili niektórych żołnierzy i uwolnili jednego więźnia. W *Calvello* sześdziesiąt uzbrojonych uderzyło na więzienia, zabili jednego żołnierza i dozorcę więzienia: dla tego, że ich znał, i uwolnili także jednego więźnia.

(*z Dostrzegacza Austryackiego*) Gazeta *Giornale del Regno delle due Sicilie* z dnia 4 marca zawiera następujący wyrok: *Ferdynand I.* etc. Usiłując jak naymocniey utrzymać spokoyność wpośród wielce nam ukochanych poddanych, oraz obowiązani zapobiegać wszelkim przyczynom do zburzenia jey dążącym, na podanie dyrektora naszego królewskiego sekretaryatu stanu w sprawach łaski i sprawiedliwości, i po wysłuchaniu rady stanu postanowiliśmy i stanowimy, co następuje: „*Art.* 1. Ci, którzy z powodu wypadków politycznych w lipcu 1820 królewskie kraje nasze opuścili, nie mogą do nich powrócić bez naszego wyraźnego pozwolenia. Wykraczający mają bydź stawieni przed sąd woyskowy i karani *śmiercią*. Wyrok sądu woyskowego ma bydź wykonany w przeciągu 24ch godzin. *Art.* 2. Powyższemu przepisowi ulegają też wszyscy ci, którzy nieopatrzeni należytemi pasportami, wkradają się do królestwa, i z wyżey pomienionymi, albo z innymi, w niegodziwym zostają spisku na zaburzenie spokoy-

ności publiczney. *Art.* 3. Dyrektorom naszych królewskich sekretaryatów stanu woyny, marynarki i sprawiedliwości porucza się przywiedzenie do skutku ninieyszego wyroku. *Neapol* dnia 15 lutego 1822. *Ferdynand.* "

Turcya.

(*z Dostrzeg. Austr.*) Podług listu z *Korfu* pod d. 5 marca zawinęła w d. 20 czy 21 lutego do zatoki *Patras* wyprawa, która w początkach tegoż miesiąca wypłynęła z *Dardanellów*. Wyprawa ta, jak się z dawnieyszemi zgadza podaniami, wynosi 60 okrętów, między któremi jest 40 przewozowych, mających na sobie 10,000 woyska lądowego, reszta są to fregaty, brygi i okręty wojenne. Dnia 1 marca widziano około wyspy *Zante* flotę grecką, złożoną z 60 dobrze uzbroionych okrętów wysp *Hydry*, *Spezzyi* i *Ipsary*, a płynącą wprost ku *Patras* w zamiarze, jak głosiła, zmierzenia się z tureckiemi okrętami. Tymczasem woyska tureckie wysiadły na ląd pod *Patras*, a ponieważ właśnie w tymże samym czasie musiał tam przybyć *Churszyd Basza*, zatem może przyyśdź w krótkim czasie do ważnych w tey stronie wypadków.

Hiszpanija.

(*z Gaz. Warsz.*) *Madryt d. 2 marca.* Słychać, iż hrabia *Torreno* ma zlecenie domagać się od rządu francuzkiego uprzątnienia przeszkod, tamujących wolny związek między obu mocarstwami.

Klub *złotey fontanny*, który miał bydź zamknięty, jest otwarty. Onegday zabito w nim pewnego członka, który się przeciwko konstytucyi oświadczył.

Ameryka Hiszpanska.

(*z Dostrz. Austr.*) *Cesarska gazeta nadworna Mexykańska* z dnia 7 listopada ogłasza rozrządzenia, poczynione względem wyboru na stany kortezow. Jest zamiar podzielenia władzy prawodawczey na dwie izby, wyższą i niższą, i rozumieją, że installacya stanów nastąpi d. 24 lutego. Tuż gazeta zawiera odezwę Jenerała *Iturbide* do narodu, w którey wyraża, że nie powoduje nim żadna chęć wywyższenia się, ale życzy sobie tylko, bydź uważanym za pospolitego obywatela stanu.

Wiadomości rozmaite.

W piśmie peryodycznem, wydawanem przez P. *Swinina*, pod tytułem *Otieczestwiennyja zapiski* znayduje się opis następujący: „Roku 1814 dnia 15 czerwca, miałem szczęście bydź świadkiem uroczystego posiedzenia w uniwersytecie oxfordzkim, na którem Cesarz *Alexander* znaydował się w todze doktorskiey i otrzymał dyplomma na tę dostoyność, z rąk kanclerza uniwersytetu, Lorda *Grenville*. Był to widok, jeden z nayspanialszych w mém życiu: kto wie, czy się zdarzy nawet widzieć już kiedy, Cesarza Rossyyskiego, Króla Pruskiego, Xiążęcia Rejenta angielskiego, pospołu z *Wellingtonem*, *Blücherem*, *Płatowem*, wielu jenerałami i ministrami, oswobodzicielami Europy, zasiadających w szacie spokoynych czcicielów nauk, w gmachu gotyckiey budowy, wspaniałey świątyni, im poświęconey? Siedzenia wznosiły się wpółokrąg, jedne nad drugiemi. Wielkie pióra, zdobiące czoła anglików, dumnie się kołysały ponad głowami zwycięzkich bohatyrów. Nigdy nie można było, rychley bydź przeniesionym w czasy rycerskie, kiedy potężni monarchowie i wielcy wojownicy, zgromadzali się z różnych stron świata na turnieje, dla otrzymania wieńca sławy z rąk *naypięknieyszey*. Na tém posiedzeniu czytane były mowy i wiersze: na spalenie Moskwy, na zwalenie ciemiężyciela, na pochwałę bohaterskich dzieł wodzów rossyyskich i pruskich, których czynami uwieńczoną została stałość i poświęcenie się Monarchów sprzymierzonych, i t. d.. Na pamięć dnia tego, Cesarz Jegomość, wydał rozkaz do Gabinetu, ażeby w koływańskich fabrykach zrobiono, jak naypięknieyszą wazę, z zielonego jaspisu, rewniewskim zwanego. Waza ta przywieziona tu (do Petersburga) w roku bieżącym (1821), i w sierpniu tegoż roku wysłaną została do Anglii: jest figury owalney, 2 arszyny długości i tyleż wysokości z nóżką i podestałem. Po obu stronach pedestału wyryty jest po łacinie i po rusku napis następujący: „*Akademii Mertońskiey. Prezydentowi i Członkom. Mężom uczonym i wielce szanownym. Za okazaną. w czasie zwiedzenia Oxfordu. gościnność. to naczynie. z kamienia. sybirskiego wyrobione. na znak wdzięczney pamięci. darował. Alexander Cesarz. Wszech Rossyy. roku zbawienia* 1816 (*z Dzień. Wileń. r.* 1822).

P. *Bezstużew*, rzeczywisty członek towarzystwa przyjaciół literatury rossyyskiey, złożył towarzystwu rzeczy, otrzymane przezeń z okrętów, które powróciły z wyprawy do bieguna południowego, pod dowództwem P. *Bellingshausena*: 1) Gatunek białey tkanki, używaney u Otaitanów na odzież. 2) Takaż tkanka grubsza, 4 arszyny szerokości. 3) Takaż tkanka z nabijanemi wzorami. 4) Takiż kobierzec w kwiaty. Ciekawy jest sposób, jakim Otaitanie robią tę tkankę: biorą korę z drzewa, oczyszczają z części grubszych zewnętrznych, moczą w wodzie, i ułożywszy jedne pasy wpoprzek drugich, biją na kamieniu, aż póki tkanka nie nabierze pewney cienkości. Biją potym drewnianemi ząbkowanemi kłocykami, od czego pozostają na materyi rąbki, podobne, jak na safijanie. Jeżeli się dziura zrobi, zakładają szmatem teyże materyi, i biją, dopóki się nie wyrówna dostatecznie. Wzory wybijają, albo drewnianym tłuczkiem, na który nakładają farby roztartey z olejem kokosowym, albo natarłszy tą farbą kwiaty, liście i trawę, kładą, je pomiędzy materyą, i tym sposobem wyciskają. 5) Walizka, pleciona przez Aleutów, mieszkających na wyspie *Sitchie*. 6 i 7) Plewy bobrowych kiszek: pierwszey Aleutowie używają na odzież, *kamleiką* zwaną, drugą zaś nakształt nici kręcą i do szycia używają. 8) Próbka lnu z Nowey-Hollandyi, z którego porobione w Europie cieńkie sznurki. 9 i 10) Szkła, na których wygryzione są farbami różne wyobrażenia, z kościoła ś. Olaja w Rewlu, od piorunu spalonego. 11) Japoński cybuk bambusowy. Nadto od P. Kudinowa, rejestratora gubernialnego, złożona została *moneta srebrna* 1757 roku, z napisem naokoło: *Moneta Livo-Esthonica*.

Kapitan *Douglass* przywiozł z nadbrzeża Missisipi, rzecz bardzo ciekawą. Jestto list pisany w roku 1820 od pokolenia indyyskiego Chippewa do pokolenia Sioux, z odpowiedzią tego ostatniego. Pisany jest na korze brzozowey, ostrzem noża, czyli innym jakim rylcem. Pismo jest symboliczne czyli hieroglifowe, i pokazuje: jakim sposobem dzisieysi Indyanie Ameryki północney myśli swoje pismem wyrażają. (*z Dzień. Wileń.*)

(*z Gaz. Zusch.*) Xięgarz *Cotta* (pruski tayny radzca dworu *Cotta von Cottendorf*), w obu majętnościach swoich ziemskich uwolnił włościan od wszelkich opłat i powinności do dziedzictwa przywiązanych, oraz od *wszystkich zaległości*.

Międzymorze *Panama* z przyległemi prowincyami, ogłosiło się za niepodległe. Rozumieją, że się przyłączy do *Kolumbii*.

(*z Kur. Warsz.*) Dzienniki angielskie piszą o większych nierównie zaburzeniach we Francyi, twierdząc, że gazety paryzkie, ani połowy nie donoszą tego, co się tam działo.

W Irlandyi już poczta bezpieczną bydź nie może. Wszelkie rzeczy i pieniądze, przesyłane dyliżansami, przez buntowników zabierane bywają.

Wolno drukować F. N. Golański Cżł. Kom. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

Ogłoszenie.

1. *Izba Skarbowa Litewsko-Wileńska podaje do wiadomości, że niżey w tabellach pomienione skarbowe dobra. w różnych powiatach tey Gubernii położone będą się oddawać w teyże Izbie przez publiczną licytacyą roku 1822 mca kwietnia w dniach 12 14 i 17 jedne, które zupełnie zawakowały, te w 12sto letnią arendowną posesyą, drugie zaś które zostając już w takowey posesyi, i na innych prawach za nieakuratną opłatę przez possesorów należnego do Skarbu dochodu od nich się odbierają, do ukończenia lat zakreślonych nieakuratnym Possesorom, o których przy targach objawiono będzie, i po zalicytowaniu jak pierwsze tak i drugie wraz postąpią w possesyą; przeto mający zamiar licytowania takowych majątków raczą przybydź na pomienionetermina do Izby Skarbowey Wileńskiey lub też przysłać umocowanych od siebie plenipotentów z ewikcyami odpowiedniemi dwóletniey intracie, jaka z ostateczney licytacyi wypadnie, równie też ze świadectwami Sądu Głów. Departamentu 2go o swobodności majątków lub kamienic w ewikcyą oddających się upewniającemi. dnia 24 marca. 1822 roku. Sowietnik Kołkowski.*

Wiadomość.

O Skarbowych Majątkach, które z publiczney licytacyi w terminach 12 14 i 17 mca kwietnia idącego roku oddawać się będą przezLitewską Wileń. Skarbowę Izbę w 12stoletnią arendowną possesyą, zacząć się mającą, z pomienionego 12 kwietnia.

Numer	Nazwiska majątkow w Powiatach	Stan Majątkow wedle inwentarzow i dochod z onych. Folwarki	Miasteczka	Wsiow i Zaścianków.	Liczba różnego rodzaju dymow.	Dusz płci męzkiey podług rewizyi 1816 roku.	Lustracyyny dochod. srebrem rubli	kop.	Ceny za które już były z targow. assygnac. ruble	kop.
	Majątki wakujące.									
	Trockim									
1	Dzierżawa Nowosady	1				—	153	50	—	
	Oszmiańskim.									
2	Dzierżawa Nerowka				1	--	60	—	—	
3	Dzierżawa Krawcowszczyzna	1			—	—	35	90	—	
	Brasławskim.									
4	Część starostwa Bernatowskiego	1		4	11	5	408	15	—	
	Rosieńskim									
5	Dzierżawa Cyganiszki				—	—	5	—	assyg. 12	
6	Juryzdyka w Rosieniach po Żukowskiey				—	—	9	—	70	
7	Dzierżawa Dulki			1	8	15	78	14	as. 560	
	Wileńskim									
8	Dzierżawa Matakiemie Milaniszki			2	4	4	84	45	—	
	Brasławskim									
9	Woytowstwa Druyskie i Zasnudzkie.	4		72	454	494	8394	88½	—	
10	Folwark Dubinowo	1		6	63	48	729	19	—	
11	Bernatyszki	1			4	13	52	80	—	
	Majątki odebrane za dopuszczone remanenta byłemi onych possessorami.									
	Wileńskim									
12	Starostwo Bystrzyckie	2	1	16	294	555	4183	14½	srebr. 4600	
	Trockim									
13	Dzierżawa Gumbrany				—	—	8	25	—	
	Brasławskim									
14	Folwark Miłasze	1		1	12	38	278	40	425	
15	Starostwo Sutorowicze	1		1	6	8	81	—	200	
	Kowieńskim									
16	Dierżawa Krutupce	1		1	15	7	333	10	—	
	Oszmiańskim									
17	Dzierżawa Czotyrki			1	6	19	182	25	188	
	Majątki przedsiębiorące się do odebrania od teraźnieyszych possessorów za nieopłatę Skarbowi należnego dochodu.									
	Wileńskim.									
18	Papunże Pelikany.			1	—	5	24	48	50	
	Wiłkomirskim									
19	Dzierżawa Grotele.	1		2	3	—	42	—	—	
	Kowieńskim.									
20	Starostwo Powierzchnia.	2		5	51	93	1173	64¼	1825	

Sowietnik Kołkowski.
Stoła Naczalnik Okołowicz.
Justyn Zdziłowiecki Sekretarz Kolegialny.

Wezwanie sukcessorów.

1 *Od Litewsko Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się: iż odstawny podporucznik Piotr Piotra syn Barszczow dnia 6 stycznia b. r. w mieście Kobryniu z woli Bożey umarł, a zatém aby, gdziekolwiek znaydujące się rodzeństwo lub sukcessorowie Borsczowa, jawili się z dowodami, w prawnym terminie, do odebrania pozostałych po nim tak w gotowiźnie 4,000 rub. assygn. summy, jako i wexla od półkownika Balbekowa na należące się im 11,642 rub. assygn. wydanego, również majątku ruchomego, i dalszych srebrnych rzeczy. Marca 18 dnia 1822 roku. Protokulista Tytularny Sowietnik Dobrowolski.*

Licytacya.

1. W dobrach Beneficyalnych do Uniwersytetu Wileńskiego należących, będą się wypuszczać przez publiczną licytacyą w arendę Karczmy na lat trzy od 23 kwietnia 1822 roku, pod w Powiecie Upitskim w Miasteczku samym Remigole Austerya murowana i dwie Karczmy drewniane we wsiach, które czyniły dochodu rocznego rubli srebr. 592 kop. 50. 2re w Powiecie Wiłkomirskim w miasteczku samym Onikształach dwie karczmy zajezdne drewniane, dochód z trzech kramek i targowego, co czyniło dochodu rocznego rubli srebrnych 300. Jakowa licytacya będzie się odbywać w Rządzie Uniwersytetu dnia 11 kwietnia roku teraźnieyszego 1822; życzący przeto licytować takowe Karczmy mają się stawić w terminie naznaczonym do Wilna z prawnemi ewikcyami. Sekr. Felix Mierzejewski.

Ostrzeżenie.

1. Opieka szlachecka Pttu Słonim. skutkiem trzech postanowień, jednego dnia 21 junii przeszłego 1821 roku, drugiego 28 februaryi i trzeciego 6 marca t. r. zakroczonych, poniższe sześć sched Hoszczewskich przez właścicieli opuszczonych, jakoto WW. Dochtorowiczów, Rodowicza, Salomei Jacewiczowey, Szadurskiey, Alexandra Buchowieckiego i szpitala Janiskiego, celem zaspokojenia skarbowey należnosci na onych zalegającey, tudzież ochronienia od narastających pen, wypuściła w zastawną possesyą: pierwszą za summę rubli srebrem 388 kop. 70 i drugą za rubli srebrem 32 kopiejek 81 WJX. Klemensowi Czaplinskiemu Superyorowi JXX. Bazylianow Bytenskich, 3cią Jacewiczowey za rubli srebr. 159 kop. 91; JW: Woyciechowi Pusłowskiemu Rzeczywistemu Radcy Stanu i Kawalerowi; czwartą zaś za rubli srebr. 294 kop. 58½, piątą za rubli sr. 41 kop. 78, szóstą za rubli srebr. 121 kop. 23, Xięciu Zenonowi Połubińskiemu Sędziemu Gran Słon. z dodanem przy dalszych warunkach ostrzeżeniem, że takowe schedy za odłożeniem przez właścicieli powyższych summ, w każdym roku zwrócone bydź powinny, wszakże nie inaczey, jak w porze do tego przyzwoitey. to jest w dniu 11 apr. a to iżby ciąg possesyi roczney nie był przerwany, o czem przez niniesze ogłoszenie właścicieli mających prawo do okupna zawiadamia 1822 roku marca 24. Członek opieki dworzanskiey Sędzia Ziem. Pttu Słonim. Stanisław Jundziłł.

Regent Ziem. Ignacy Nielubowicz.

Wezwanie Sądowe.

1 Sąd Główny Wileński 2go Ciągłego Departamentu rozsądziwszy sprawę między Janem Swiętorzeckim v. Marszałkiem Zawileyskim, a kredytorami i pretensorami jego po dekrecie Exdywizorskim wniesioną, przeznaczył tymże kredytorom satysfakcyą, nadto zaś tak samemu debitorowi Janowi Swiętorzeckiemu, jako też jego pretensorom nakazał wykonać przysięgi wyrokiem Exdywizorskim dnia 17 nowembra 1821 w majątku Kobylniku ferowanym wskazane, a to w przeciągu dwóch miesięcy od daty 22 februaryi idącego 1822 roku, dozwalając spełnić rzeczone juramenta przed Sądem Ziemskim lub Grodzkim tego powiatu, którem dla kredytorow i debitora będzie przylegleyszym, z ostrzeżeniem ażeby świadectwa o zaprzysiężeniu były złożone w terminie zamierzonym w Sądzie Ziemskim Zawileyskim, o jakowym rozporządzeniu interesowane strony zawiadamia, dodając że z rzędu kredytorow Swiętorzeckiego tylko Fabianowi Swiętorzeckiemu i Teodozemu Kozłowickiemu z powodu podanych apellacyi juramenta w tey sprawie zostały wstrzymane. Roku 1822 mca marca 27 dnia. Stanisław Paszkiewicz Assesor Sądu Gł. Regent Ignacy Choroszewski.

Wolno drukować Szymon Zawisza Prezydent.

Ostrzeżenie.

1 Niżey podpisany mając wiadomość, iż WJPan Jan Kochman odstawny kapitan gwardyi woysk francuzkich kawaler orderow, mając móy oblig pod datą 1819 apryla 24 na czer. zł. 100 sobie wydany, jakoby czyniąc teraz układy ze swemi wierzycielami zamiaruje ony wyprzedać lub przelać, zatym lubo nie spodziewając się po W. Kochmanie by to nastać mogło, jednak w zdarzeniu każdego mającego intencyą nabycia onego, niniejszym pismem przez gazetę spieszę zawiadomić: że za takowym obligiem W. Kochmanowi nic odemnie nie należy się, gdyż na dniu 15 augusta w tymże roku, na żądanie listowne nie tylko że całą takową należność do St. Petersburga odesłałem, lecz późniey jeszcze r. ass. 500 na list 25 xbra w roku 1820 januar. 2 posyłając do stolicy, temuż W. Kochmanowi pożyczyłem, w czem Poczta Senacka i wieloliczne własnoręczne onego listy zaręczające z wdzięcznością powrót jak obligu mojego tak pożyczonych 500 rubli aż nadto są zdolne udowodnić, w jakowym objekcie rzeczy nim prawem czyniąc wyrażony oblig i należność pozyskam, ażeby nieraz mieniony oblig nikt nie uważał za realną należność, ani ony nabywał, zastrzegam. Dat 1822 marca 28.

Józefatt Butkiewicz Regent Graniczny.

Roku 1822 marca 27 dnia takowe zastrzeżenie Redakcya może umieścić w gazecie Kuryera Litew.. Józef Horodeński Sędzia Grodz. Wileń.

Przedaż.

1 W domu W. Andrzejewskiey na Zarzeczu przeciwko Krzyża położenie swe mającym, znayduje się kocz Warszawski teraźnieyszey mody do sprzedania, ktoby zatym życzył sobie ony nabyć, ma się zgłosić do mieszkańca tego domu, gdzie o cenie dostateczną wiadomość powziąć może.

Przedaż domu.

Dom JPanów Szwembergerów, na rogu Ulicy Tatarskiey przeciw Klasztoru ś. Ignacego pod N. 673 jest do sprzedania, ktoby sobie życzył nabydź niech się zgłosi do właściciela tegoż domu, który zostaje w Aptece Zielona zwaney.

Jan Szwembergier.

Karéta do przedania.

3. W domu Xcia Ogińskiego na Biskupskiey ulicy jest do przedania za pomierną cenę podwóyna karéta warszawskiey fabryki, ktoby sobie życzył ją widzieć i dowiedzieć się o cenie, ma się zgłosić do murgrabiego tegoż domu.

	Czas obserwacyi		Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
Obserwacye meterologiczne.	dnia 27	średnia	27 cal. 9,56 lin.	+ 1,58 stopni	Północno Zachodni	Pochmurno
	dnia 28	średnia	27 — 10,76 —	+ 2,41 — —	Północny	Pochmurno
	dnia 29	godz. 6	27 — 11,5 —	+ 0,5 — —	Północny	Pochmurno

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 38.

Wilno dnia 29 Marca 1822 Roku v. s.

Oświadczenie.

1., Excerpt z protokułu potocznego Sądu Ziemskiego Powiatu Mińskiego w dacie poniżey wyrażającey się zapisanego oświadczenia pod pieczęcią Urzędową Ziemską tegoż Powiatu w tymże czasie stronie potrzebującey wydan.

Roku 1822 miesiąca marca 18 dnia. Na urzędzie Jego Imperatorskiey Mości Ziemskim Powiatu Mińskiego, Oswiadczenie wespół z manifestem imieniem W. Rafała Węcławowicza Podkomorzego Rzeczyckiego, czyni się z następnych powodow: Urodzony Jan Norwid b. Sędzia Powiatu Borysowskiego wszedłszy w ślubne związki z zeszłą Kazimirą Węcławowiczówną siostrą żałującego, lubo żadney nie miał własney sytuacyi, był jednak tak szczęśliwym, iż zeszła matka żałującego Pisarzowa Węcławowiczowa, położywszy w nim zaufanie cały swóy fundusz summowny, mobilia, sprzęta różne, krescencyą, oborę, konie, i dalsze szczeguły znaczney wartości w rozrząd oddała. Rząd takowy nad majątkiem ogulnym zeszłey Pisarzowey Węcławowiczowey matki żałującego utrzymując urodzony Norwid, aż do zeyścia żony swojey siostry żałującego, znaczną część onego utracił, szkody różne poczynił, a resztę pozostałą na kupno majątku Wasilewska czyli Norwidpola zwanego w powiecie Borysowskim leżącego obrócił. Co wszystko razem zliczone chociaż wynosiło ogulney summy przez urodzonego Norwida na własne potrzeby użytey, trzykroć sto tysięcy złotych polskich, wszakże zeszła żałującego matka Pisarzowa Węcławowiczowa, powodując się powziętą ku zięciowi przychylnością, gdy po ustałym życiu córki swojey a żony jego, przystąpiła do uczynienia o wszystko finalnego rozrachunku, za medyacyą użytych przyjacioł, z summy powyższey w naymnieyszey części przez samego Urodzonego Norwida niezaprzeczoney 200,000 złotych polskich odstąpiła, przestając tylko na stu tysiącach złotych polskich za obligiem należnych, prawem zastawnym z dołączonymi od datty obligu procentami i udzielnym zawinieniem na majątku Wasilewsku czyli Norwidpolu, podług umowy ubespieczonych, a nadto darem dla uczynienia pomocy w interessach Ur. Norwida dokumentem obligacyinym pod imieniem Ur. Wendorfa wydanym pięćdziesiąt tysięcy złotych polskich zapisała. Lecz pomimo tylu odebranych od zeszłey Pisarzowey Węcławowiczowey dobrodzieystw, przepominając Urodzony Norwid na obowiązki wdzięczności, w czasie tem kiedy z funduszow matki wzrost swojey sytuacyi zakładał, zawsze oświadczaney, owszem na wyzucie zę wszelkiego funduszu matki żałującego przedsięwziąwszy naganne zamiary, naprzod przy rozrachunku o summę z funduszow jey wziętą wyobraziwszy konieczną do poprawy swych interessow wydania pod imieniem Ur. Wendorfa obligu na złotych pięćdziesiąt tysięcy darem sobie ofiarowanych, gdy tey uczynności odmówienia u matki żałującego jako nad losem jego czuwającey nieznalazł, w obligu do podpisania podanym niezgodne z prawem i niepraktykowane nigdy domieścił warunki, późniey czyniąc różne z plenipotentami Ur. Miłaszewicza zmówności i nieopłacając temuż Miłaszewiczowi Restancyiney za aktorstwo Wasilewska czyli Norwidpola postąpioney summy, do kilkukrotnego depossydowania Matki żałującego z zastawy, i innogich przez to strat przyczynił się. Lecz gdy te wszystkie obróty żądanego od Ur. Norwida nieprzyniosły skutku, gdy domieszczone w obligu warunki zaręki opisujące za udowodnieniem przez zeszłą Matkę żałującego podeyścia, w sprawiedliwym wyrokowaniu znalazły swoją nikczemność, i gdy zeszła Matka żałującego opłaciwszy należną Miłaszewiczowi summę oraz długi w banku i w Izbie Powszechnego Opatrywania zaciągnione, zyskała powrót swojey posessyi i oną od attakow kredytorow Ur. Norwida przez oczewiste dekreta ochronioną w puściznie żałującemu Delatorowi zostawiła, Ur. Norwid nie poprzestając wyszukiwać rozmaitych pretextow do prześladowania żałującego, któremu jako stopień Matki reprezętującemu za wyświadczone sobie względy wypłacać się wdzięcznością byłby powinien; o dział Ur. Węcławowicza Zawadzkiego za granicą jakby mieszkającego w uprzednich pozwach do Sądu Głównogo o remissę wynaszanych nie zamieszczonego, tytułem swego kredytora, który podług ułożonego zmównie planu działając, gdy w zapozwie odstępnie od przepisow prawa do Drzwi Sądowych po osiadłych Obywateli przybitym, a w dodatku Gazety Kuryera Litewskiego umieszczonym, ewokacyinie do Sądu Głównego Mińskiego żałującego i dalszych osob powołującym, nowo wymyślone zarzuty w processie przez Ur. Norwida z zeszłą żałującego Matką wiedzionym, nieczynione, z któremi już sam Norwid bez zawstydzenia odzywać się nie mógł, poformował różne nielegalne kwestyè dla nadania pozoru przyiścia do Sądu Głównego o Remissę na Sąd Exdywizorski z żadnego względu determinować się nie mogący; potworzył przeto żałujący, w niedawnym czasie poinformowanym o takowych działaniach zostawszy, w celu ostrzeżenia wszystkich stron zapozwem Ur. Zawadzkiego zajętych, aby za mylnie ułożonym przez Ur. Norwida z Ur. Zawadzkim planem nieuganiając się do zmównego processu, pożądanego z krzywdą żałującego skutku przynosić nie mogącego, nie łączyli się, i na próżne wydatki niepoświęcali się, oraz w zamiarze przekonania każdego o niesprawiedliwym Ur. Norwida wprzód przeciwko zeszłey Pisarzowey Węcławowiczowey a teraz żałującemu, postępowaniu, widzi potrzebę przez ninieysze oświadczenie przy obmanifestowaniu zmównych Ur. Norwida z Ur. Zawadzkim działań, objaśnił pokrótce stopień swojego majątkiem Wasilewskiem czyli Norwidpolem władania, okazać jakie jeszcze oprócz summy zastawney w stopniu Ur. Miłaszewicza i skarbu na temże majątku należności, tudzież przełożyć pokrótce przyczyny, dla których nietylko zapretendowana przez zapozew nielegalnie wyniesiony Exdywizya determinowaną bydź nie może, ale owszem, że za ewokacyine do Sądu Głównego powołanie ukaranym Urodzony Zawadzki bydź powinien. Oprócz pobieranych częściami podług powyższego wyjaśnienia z funduszow zeszłey żałującego Matki summ, zapożyczył u jey Ur. Norwid w roku jeszcze tysiąc ośmset osmym na kupno majątku Wasilewska teraz Norwidpolem zowiącego się czerwonych złotych pięć tysięcy, jakową summę ubezpieczając wydał w temże 1808 roku marca 7 obligacyiny dokument, za którym ani w czasie oznaczonym, ani późniey nieuiściwszy się po finalnym rozrachunku i po odstąpieniu przez Matkę żałującego dwuchkroć sta tysięcy złotych polskich za innemi dowodami należnych, Urodzony Norwid pomienioną summę pięcioletniemi procentami od datty obligu niepłaconemi i zawinieniem udzielnym piętnaście tysięcy złotych na udobrzenie nabytego majątku do sta pięćdziesięciu zł. pol. zwiększoną, prawem zastawnym w roku 1815 apryla 28 wydanym a 29 osobiście przez siebie do akt Ziem. Mińskich wniesionym, na majątku Wasilewsku czyli Norwidpolu w powiecie Borysowskim leżącym i wszelkich do onego przynależnościach ubezpieczył, i w skutek onego do posessyi urzędowie przez Woźnego za intromissyą w roku 1815 maja 5 czynioną eor. 13 w Ziemstwie Borysow. zeznaną wprowadził. Lecz gdy restancyiney za dziedzictwo summy wedle twarunkow dokumentu w roku 1812 marca 14 JW. Bazylemu Krasno-Miłaszewiczowi Senatorowi i Kawalerowi wydanego, i tegoż czasu w Ziemstwie Mińskim aktykowanego na terminie temuż JW. Miłaszewiczowi nie zaliczył, i nadto opłaconych przez jego do banku z trzeciey części Dokszyc majętności Norwidpola

wypadających rubli assygnacyinych tysiąc czterysta trzydzieście sześć kopiejek sześćdziesiąt sześć nie zwrócił. JW. Senator Miłaszewicz za ukazem Senackim majątek Norwidpol w summie do osmiu tysięcy rubli assygnacyinych policzoney, przez Sąd Niższy do extenuacyi zajął, w krótkim zaś czasie Ur. Michał Zenowicz Marszałek Guber. Mińs. z powodu iż za dług przez Ur. Norwida w Izbie Powszechnego Opatrywania na załog jego dusz zawiniony i przez jego opłacony, pozyskać satysfakcyi na majątku Norwidpolu nie mógł, postanowił należność JW. Miłaszewiczowi na Norwidpolu sposobem tradycyi zalokowane opłacić, i w stopniu jego oraz własnym za dług do Izby Powszechnego Opatrywania wniesiony, majętność Norwidpol w tradycyą do extenuacyi zająć. Jakowych następnościow unikając zeszła Węcławowiczowa, uważała za nieodbitą dla siebie potrzebę uczynienia z JW. Zenowiczem układu, i tak za przelewem od JW. Miłaszewicza na imie JW. Zenowicza wydanym, wypłaciła własnemi pieniędzmi, o czem dokument komplanacyiny assekuracyiny z Zenowiczem postanowiony poświadcza, ośm tysięcy rubli assygnacyinych. Dług zaś do Izby Powszechnego Opatrywania po nadpłacie przez zeszłą Norwidowę 5,350 rubli assyg. zeszłey żałującego Matce przelanych, w illości rub. assyg. trzynaście tysięcy pięćset ośmdziesiąt pięć w kapitale pozostały trzema ratami opłacić przez dokument w roku 1815 maja 19 nastały obowiązała się, i to w terminach naznaczonych podług świadectwa dokumentu kwietacyinego przelewnego w roku 1820 marca 15 wydanego, a 1821 maja 25 w Ziemstwie Mińskiem aktykowanego, dopełniła. Ze skutkow więc tych przelewow wykazuje żałujący w stopniu Miłaszewicza i skarbu ogulney kapitalney oprócz procentow należności. rub. assyg. dwadzieście jeden tysiąc pięćset ośmdziesiąt pięć, powtóre za przelewem od Julii z Kamieńskich Norwidowey w roku 1819 marca 13 wydanym opłaconych do Izby Powszechnego Opatrywania rub. assyg. pięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt, potrzecie w roku jeszcze 1811 apryla 15, zeszła żałującego siostra Norwidowa opłaciła za męża swego Ur. Norwida JW. Miłaszewiczowi, jak dokument kwietacyiny przelewny w roku 1811 apryla 15 w Sądzie Głównym przyznany świadczy, rub. assyg. dwanaście tysięcy i za takową summę majętność Norwidpol w stopniu JW. Miłaszewicza przez urzędowie uczynioną i roku 1811 junii 12 w Ziemstwie Borysowskim zeznaną intromissyą do swego dzierżenia zajęła. Ale tey summy ze względu mnogich przeszkod ze strony JW. Miłaszewicza powodem nieopłaty w zupełności summy, czynionych, w naymnieyszey części niewybrała, i tą koleją naturalnego spadku do żałującego w zupełności przynależy, po czwarte: Za trzema kwitami Sądu Ziemskiego Borysow. w roku 1818 nowembra 7, 1820 junii 15, i 1821 oktobra 5 opłacono długu bankowego przez zeszłą żałującego Matkę i żałcego rub. ass. dwa tysiące dziewięćset sześćdziesiat jeden, popiąte: z powodu zaymowania majątku Norwidpola za należność Miłaszewicza, poniosła zeszła żałującego Matka straty w różnych ruchomościach, zbożu, i sprzętach podług regestru przez Kommissarza Sądu niższego Borysow. przy zwrócie posessyi podpisanego rub. sr. trzysta dwadzieścia ośm, kopiejek ośmdziesiąt siedm, a oprócz tych wszystkich summ za opłacone jeszcze zaległe przed nastaniem zastawney zeszłey żałującego Matki, posessyi; podatki, za opłacony w teraznieyszym roku dług bankowi, oraz za pretensye z posessyi mianowicie za opłacone za włościan podatki i za udzielane im zapomogi, znaczne należności do zwrótu przynależą, a tak oprócz summy zastawney 150,000 zł. pol. i oprócz należnościow po szczegule nieobjaśnionych, mając żałujący w stopniu skarbu i Miłaszewicza w samym kapitale rub. assyg. czterdzieście jeden tysiąc, ośmset dziewięćdziesiąt sześć a po doliczeniu od tego kapitału opłacanych i żałującemu należnych procentow, sto tysięcy górą rub. assyg. z żadnego względu zakłucanym przez kredytorow Ur. Norwida, chociażby istotne mieli pretensye, bydź nie może, i ciż kredytorowie dopominać się exdywizyi w Sądzie przyzwoitym, jakim jest Ziemstwo Borysowskie wówczas mieliby prawo, gdyby summy za prawem zastawnym i za przelewami w stopniu skarbu i Miłaszewicza należne, w zupełności żałującemu gotowemi pieniędzmi odłożyli, inaczey zaś dopominać się exdywizyi majątku Norwidpola na odpowiedź za samojednego żałgo należnoście niewystarczejącego, znikąd nieznaydą dla siebie wolności, ile gdy już przez nastałe z niektóremi kredytorami Ur. Norwida, mianowicie z JW. Chmarą, Łapińkiewiczem i Sowietnikiem Szatałowym w Sądach Ziemskich, Mińskim i Borysowskim oraz w Sądzie Głównym, wyroki, zastawną posessyą przez żałującego w stopniu Matki exekwującą się utwierdzona i folwark Norwidpol tak ze względu pierwszości prawa zastawnego w exekucyi swojey od roku 1813 zostającego, jako też ze względu nabycia przelewami summ od skarbu i Miłaszewicza za niepodległy odpowiedzi dopominkom kredytorskim uznano. A oprócz tych przyczyn mnogie jeszcze posługują powody do nieuskutecznienia niesprawiedliwego i nieprawnego Ur. Zawadzkiego żądania, oraz do ukarania jego za ewokacyine do Sądu Głównego przez nielegalny pozew, za którym rozprawa ustalić się nie może, powołanie. Naprzód dla tego, że Ur. Norwid summ za dziedzictwo i bankowi przez zeszłą żałującego Matkę i siostrę Norwidowę JW. Miłaszewiczowi opłaconych nie zwrócił, i prawo przedażne przyznaniem od JW. Miłaszewicza, którego stopień żałujący reprezentuje, i opłatą Poszlin upewnionem jeszcze niezostało, ztąd i exdywizya, chociażby innych przeszkod nie było, bez opłaty żałującemu summ za przelewami od Miłaszewicza należnych i bez przyznania przedażnego prawa, następowaćby nie mogła, powtóre, że majątek Norwidpol jak w jednym Borysowskim powiecie ma swoje położenie, tak rozprawa w stosunkach onego tyczących się nie gdzie indziey jak w Ziemstwie tegoż powiatu podług determinacyi praw ustaloną bydźby tylko mogła. Lubo zaś Ur. Zawadzki w zapozwie swoim wraża, że Ur. Norwid za plenipotencyą od zeszłey swey żony a siostry żałującego sobie jakby wydaną długi zaciągał, i te satysfakcyonować się z summy za obligiem od zeszłey żałującego Matki, zeszłey niby siostrze żałującego wydawanym należney, i z części majątku Peretrutowicz w Rzeczyckim powiecie położonego, która w exdotacyi dla zeszłey Norwidowey wypadała, satysfakcyonować się powinny, wszakże gdy żaden z kredytorow w przeciągu górą lat 10ciu do funduszu po siostrze pozostałego, a do żałującego spadkiem naturalney sukcessyi należnego, z pretensyą nie odzywał się, a ztąd gdy to jest naypewnieyszym, że zeszła żałującego siostra ani sama przez się ani przez plenipotentow długow niezaciągała, a nadto gdy pretensorowie do funduszu po zeszłey siostrze żałującego pozostałego, jeżeliby się oni okazali (czego po przeyściu lat więcey 10ciu spodziewać się nie można) łączonemi do jednoczasowey rozprawy, między Ur. Norwidem a jego kredytorami bydź nie mogą, z tego więc powodu wymyślone stosunki do funduszu zeszłey żałującego siostry do usprawiedliwienia powołania żałującego do Sądu Głównego, posłużyć nie są zdolne, a że za obligiem przez Ur. Zawadzkiego pomienionym, który podług własnego Ur. Norwida w pozwach od jego do Sądu Głównego o remissę wynaszanych, wyznania, zwróconym i umorzonym został, i za którym dotąd naymnieyszego nieuczyniono dopominku, nigdy nic Ur. Norwidowi nie należało, i nie należy, żałujący w przyzwoitym porządku udowodni, potrzecie że Ur. Zawadzki w pozwie swoim przeciwko prawu zastawnemu, nietylko trzyletnią ale nieprzerwaną od roku 1813, exekucyą i dekretowi ugruntowanemu oraz nigdzie niezaskarżonemu wymyślając nowe zarzuty, które przez samego Norwida w processie z nim wiedzionym nigdy czynionemi niebyły, a tem samem tworząc choć niesprawiedliwe jednak zawsze kognicyow wymagające kwestye, sam przezto o niewłaściwym dopomnieniu się o remissę na Sąd Exdywizorski zdecydował, gdyż wszelkie kwestye kognicyow

wymagające do rozpoznania Sądowi Exdywizorskiemu wedle determinacyi prawa przyporuczonemi bydź nie mogą. Objaśniwszy zatem żałujący w jakim stopniu zostaje przy władaniu majątkiem Norwidpola, oraz jak są niesłusznie poczynione w pozwie pod imieniem Ur. Zawadzkiego zarzuty wyraźną zmówność i kondykt okazujące, zostaje w przekonaniu, że rzetelne istoty rzeczy wyobrażenie okazując nieprawne i niesłuszne Ur. Norwida na krzywdę żałującego zamiary, odradzi każdemu z kredytorow słusznością rządzących się łączenia się do processu, przez jego pod imieniem Ur. Zawadzkiego uprojektowanego, i dla tegoż żałujący ninieysze oświadczenie do Gazet Kuryera Litewskiego przesłać się mające w aktach Sądu Ziemskiego Minskiego zapisując, wszelkie zmówne Ur. Norwida na krzywdę żałującego działania manifestuie, oraz że kar za ewokacyą prawem przepisanych poszukiwać będzie oświadcza. U tego oświadczenia podpis następny: Julijan Drzniewicz Plenipotent.

Takowe oświadczenie w aktach Ziem. Min. zapisane niezaprzecza się drukować i do Gazet umieścić Tomasz Żołądź Pisarz Ziem. Pttu Miń.

O zgodności z potocznym protokułem zaświadczam Leonard Bartoszewicz Ziem. Pttu Miń. Regent.

Z b i e g l i.

2. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za niemienie na pismie świadectw aresztanci: Paweł Sierebrakow, Alexander Iwanow, Kuźma Romanow, Grzegorz Susojew, Nikita Jefimow, i Siemion nie pamiętający mieysca swego urodzenia i nazwiska, którzy na examinie wyznali; że Sierebrakow jest poddanym moskiewskiego oberpocztmeystra Szulhina; Iwanow, Niżgorodzkiey Gubernii, Makarjewskiego powiatu, ze wsi Łymowa, Obywatela Xięcia Gruziyskiego, będący u swego Pana od maleństwa za lokaja; Romanow, Kałużskiey Gubernii, Nieszczerskiego powiatu ze wsi Soborowszczyzny, Obywatela Grafa Potiemkina; Susojew, nie pamiętający mieysca swojego urodzenia; Jefimow, poddanym Kałużskiey Gubernii, Zazdryńskiego powiatu, Obywatela Piotra Leśliwa, ze wsi Duryna; i Siemion nie pamiętający mieysca swojego urodzenia, na mocy Ukazu Rządzącego Senatu z dnia 29 augusta 1807 roku uznani za włoczęgów, i z nich pierwszych czterech oddano do służby woyskowey a dwóch ostatnich, dla nie zdatności do niey i do robot w twierdzach, pierwszego dla małego wzrostu i słabego zdrowia, a drugiego dla starości, posłano na Syberyą na posielenie. Przymioty pomienionych włoczęgów: Sierebrakow, wzrostu 2 arsz. 5½ wiersz., twarzy szerokiey białey, nosa takoż szerokiego, oczu szarych, włosow białych, mówi czysto, od urodzenia lat 20; Iwanow, wzrostu 2 arsz, 9 wierszków, twarzy okrągławey ospowatey, nosa tępego, oczu karych, włosow rusych, mówi czysto, nie żonaty, umie porossyysku czytać i nieco pisać, od urodzenia lat 27; Romanow, wzrostu 2 arszyny 6 wierszkow, twarzy podługowatey czarniawey, nosa miernego, oczu świało szarych, włosow rusych, mówi czysto, od urodzenia lat 24; Susojew, wzrostu 2 arsz. 5½ wierszkow, twarzy okrągławey ospowatey, nosa miernego, oczu ściemno-błękitnych, włosow rusych, mówi czysto; Jefimow, wzrostu małego, twarzy podługowatey czarney, oczu światło szarych, nosa długiego, włosow na głowie światłorusych, mówi po rusku, nie żonaty, od urodzenia lat 15; i Siemion nie pamiętający nazwiska, wzrostu średniego, twarzy podługowatey chudey, oczu szarych, włosow na głowie, wąsach i brodzie czarnych, nie żonaty, od urodzenia lat 40, a zatém jeśli z pomienionych włoczęgow pierwsi czterey okażą się do kogo należący, aby z prawnemi o ich należności dowodami prosił, gdzie należy, w przeznaczonym przez prawo terminie, o kwit na policzenie za rekrutow. Marca 13 dnia 1822 roku Mińskiego Gubernialnego Rządu Sekretarz Tytularny Sowietnik Felicyan Arcimowicz.

O g ł o s z e n i e.

2. Dla niedoyścia Licytacyi części Edukacyyney miasteczka Łabunia w Powiecie Zasławskim położonego, w terminach postanowieniem z dnia 17 listopada 1821 r. oznaczonych, Kommissya postanowieniem z d. 27 lutego biegącego 1822 r. powtórny termin licytacyi do puszczenia w arendowną dzierżawę teyże części Edukacyyney dzień 2, 3 i 5 miesiąca czerwca biegącego 1822 r. oznaczyła, w skutek takowego postanowienia Kommissya ogłasza ninieyszem, że w powyższych terminach w Krzemieńcu w mieyscu zasiadania Kommissyi ninieyszey, będzie się odbywać licytacya publiczna pomienioney części M. Łabunia na arędowną trzy lub kilkoletnią dzierżawę. Część ta wydzielona funduszowi Edukacyynemu z rozbioru Stępkowskiego zawiera w sobie chat rolniczych 28, z przyzwoitym dla nich wydziałem pola i sianożęci, ma łany dworskie i sianożęci w stosunku ludności, las oddzielny, okróm folwarku i zabudowań gospodarskich, należy do niey oficyna murowana w mieście. Włościanie tey części odrabiają w ciągu roku pańszczyzny ciągłey dni 888 pieszey zaś dni 2962, które ogółem ceniąc po złotemu uczynią zł. 3850. Danina z teyżey części stosownie do ceny powszechnie praktykowaney, licząc w to dochód ze stawu, wynosi w ogóle zł. 202 gr. 25. Chcący się pisać za licytanta złoży rubli sreb. 500 w zakład, że się od zalicytowaney summy nie cofnie i razem na zabezpieczenie dotrzymania kontraktu, te pieniądze zwrócą się tym, co się przy licytacyi nieutrzymają. O bliższych warunkach do arędowney dzierżawy, niemniey o stanie ninieyszym tey części Łabunia, można w kancellaryi Kommissyi wiadomości zasięgnąć. Powyższe ogłoszenie, aby powszechney doszło wiadomości, Kommissya postanowiła przesłać do Redakcyi Kuryera Litewskiego. dla trzykrotnego w tey Gazecie umieszczenia. Dnia 7 marca 1822 roku.

Komisarz Sądowy Edukacyyny Felix Czacki

Pisarz Rudzki.

---

2. Sąd Ziemski Pttu Wileńskiego, na skutek przedpisania JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora, i doszłych do siebie tak od Gubernskiego Wileń. Rządu, jakotéż od Sądu Glłgo Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu Ukazow, postanowił wyprzedać przez publiczną licytacyą dom w mieście Wilnie na zaułku S. Mikołaja pod Nm 368 położony, niegdyś do aktorstwa W. Józefa Mejera adwokata Konsystorskiego należący, między kredytorów przez kollokacyą rozdzielony i zadeterminował termina na odbycie teyże licytacyi w Izbie Sądowey Ziemskiey Pttu Wileń. dopełnić się mającey, jakoto: pierwszy dnia 10, drugi 15 i trzeci dnia 23 Apryla, a dla przetargu dzień pierwszy Maja roku bieżącego naznaczył, inwentacyą i ocenkę tegoż domu na rubli assyg. 17,111 kop. 20 wynoszącą, z wolnym dla każdego ambienta w każdym czasie przeyrzeniem, niemniey też warunki punktow przedlicytacyyńych w Kancelaryi aktowey Ziem. Pttu Wileń. tymczasowie zalokował, do nabycia więc wiecznością nieraz pomienionego domu, wszystkich życzących ambientow przez 3 krotną awizacyą do Gazet Kuryera Litewskiego zamieszczającą się wzywa.

Michał Sawicki Prezydent Ziem. Pttu Wileń. Wileński Ziemski Sędzia Aloizy Jasieński. Sędzia Jan Pisanka.

---

2 Niżey podpisany dziedzic folwarku Haniewa alias Kamiennego Łogu Olechnowskiego w powiecie Wileńskim w parafii Miednickiey leżącego, czuję pobudkę donieść: iż xięża Wołżyńscy nie ukontentowani do mnie za to, że Senat pretensyą ich o rzeczony folwark uznał za niesłuszną, pomieścili byli nierzetelną do Kuryera awizacyą, jakobym ja niebył dziedzicem, kiedy już tylo dekretami, i rezolucyą Rządzącego Senatu przy mnie utwierdzono, i pretensyą xięży skassowano; oraz dwadzieścia zgórą tysięcy złotych na xiężach sądzono; ciż xięża januaryi przeszłego wyprowadzili

z rzeczonego folwarku poddanego Marcina Łapki czyli Pasznikowicza, wzrostu srzedniego, czarniawy lat koło trzydziestu mającego, ażeby onego nikt nieprzyimował, czyni się zawiadomienie.

Tadeusz Wołżyński.

Może Redakcya do druku przyjąć. Prezydent Grodz. Wileń. Adam Dauksza.

Publiczna Przedaż.

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na zaspokojenie należności majora austryackich woysk Jana Zgierskiego od obywatela Pęczkowskiego Szambelana b. dworu polskiego 7,000, cz. zł., wziętych przez niego za obligiem od JO. Xięcia Zubowa, ten Rząd dla spełnienia Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 23 octobra przeszłego 1821 roku za N. 1932, przeznaczył na przedaż z publicznego targu majątek Pęczkowskiego, położony w trockim pcie, Oleszyszki zwany, w którym oprócz rożnych browarnych, miedzianych i drewnianych sprzętów, bydła, ptastwa, różnego zboża i innych gospodarskich rzeczy, do taxy niewchodzących, okazano w inwentarzu: ziemi oromey, sianożęci, pod lasem i dalszemi przynależnościami 115 włok, 15 morgow, 257 prętow i 8 pręcików, osobno lasu towarnego w dyferencyi ze szlacheckimi okolicami 15 włok, 18 morgów, i 150 prętów, dymow ciągłych 13, czynszowych 2, ogrodników 3, karczem 5, dusz włościańskich z nowonarodzonemi mężczyzn 65, kobiet 48, wolnych mężczyzn 8, kobiet 7, młyn jeden, dwornych zmian, w każdey po 73 morgi, siana ukasza się 400 wozów, i jedno jezioro. Oceniony 48,367 rub. sr.; a zatém życzący kupić pomieniony majątek Oleszyszki, ze wszystkiemi do niego przynależnościami i lasem, zechcą przybydź do tego Rządu na terminy 1szy 22 apryla, 2gi 9 junii, a trzeci ostateczny we trzy miesiące od dnia wydrukowania ogłoszenia, które uczynione będzie późniey w Sankt-Petersburskich albo Moskiewskich gazetach. Marca 22 dnia 1822 roku. Sekretarz Wierzbicki.

List Gończy.

3 Włościanin móy z majątku Kozliszek Gubernii Wileńskiey w pcie Wilkomierskim w parafii Poniemuńskiey sytuowanego August Baranowski foryś, w czasie bytności mojey w Wilnie zbiegł marca 21 dnia po południu o godzinie 9tey z domu JWney Kamerjunkrowey Sulistrowskiey, ma on lat 19, urody średniey, twarzy nieco posługowatey, fizognomija jego przystoyna, czytać i pisać na początki, mówi po polsku dobrze, zniosł odzienia: pół fraczek i spodnie sukna zielonego, kurtka szarego sukna i szarawary takież z landpasami zielonego sukna, surdut sukna szaraczkowego, raytuzy zielonego sukna oszyte skórą, płascz szaraczkowego sukna nowy, szuba suknem granatowym pokryta a kołnierz i poły lisami okładane, tułub niczym niepowlekany, bóty jedne w których chodził, a drugie moje węgierskiego kroju, w czapce sukienney.

Gdzieby się takowy człowiek okazał upraszam wszelkich władz o odesłanie onego do Sądu Niższego Ziem. Wilkomierskiego, a koszta ponieść się mogące powróconymi zostaną. Antoni Chylęwski Tytularny Sowietnik.

Exdywizya.

3. Majętność Stymonie w Oszmiańskim ptcie leżąca, do dziedzictwa b. Sędziego Ziem. Oszm. Ignacego Czyża należna, oddaną została przez tegoż dziedzica pod taxę exdywizyą, i w celu zyskania w Sądzie Ziem. Oszmiań. finalnego z kredytorami obliczenia się jak niemniey żądając na ów Sąd Remissy, pozwani zostali ciż kredytorowie w roku ominionym 1821, w miesiącu maju do Ziem. ptu Oszmiań. za jakowym pozwem gdy za stannością niektórych kredytorów złożyła się na dniu 30 9bra sprawa; przeznaczoną została dillacia copiarum z spraw i komportacya papierów, dopiero kiedy taż sprawa po uprzątnionych już dillaciach do oczewistego rozsądzenia zbliżoną została, i aktorat w tymże Ziem. Sądzie przywołany został, a znaczna liczba kredytorów nieoświadczyła stanności, z tych tedy powodów aktorat na ugodzie z wolnym wołaniem w każdym czasie niżey podpisany zastanowiwszy, przez niniejszą awizacyą ma honor zawiadomić wszystkich swoich kredytorów i debitorów, ażeby oni na dzień 26 apryla teraź. 1822 roku z swojemi dowodami pisma dla powzięcia rekognicyi summ do Ziem. Oszmiańskiego jawili się: i że w dniu tymże zastanowiony aktorat na ugodzie zawoła zapowiada.

Takową awizacyą do Kur. Lit. dla trzykrotnego Ogłoszenia podając, jako Aktor podpisuję. Ignacy Czyż b. Sędzia Ziem. ptu Oszmiańskiego.

Roku 1822 mca marca 20 dnia, takową awizacyą że Redakcya Wileńska do Kur. umieścić może zaświadczam. Jan Szczepanowicz Pisarz Ziem. Ptu Oszmiań.

Kradzież.

3 Przy końcu ominionego mca februaryi w majętności Elizabellinie JWW. Wołłowiczów skradzione zostało ze składu futro tumuki w dwóch półbławkach: Ktoby więc takową kradzież odkrył; i o tém do Elizabellina lub do kamienicy WW. Podbereskich na Szklanney ulicy w Wilnie Starozakonnemu Hirszy doniósł, sto rubli asygn. nadgrody odbierze. Dat roku 1822 mca marca 19 dnia, w Elizabellinie. Lipowicz Pisarz Elizabelliński.

W xięgarni uniwersyteckiey nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego wyszedł SŁOWNIK ŁACINSKO POLSKI na wzór *Jakóba Facciolati* przez X. *Floryana Bobrowskiego* ułożony. Cena r. sr. 3. Exempl. oprawny w półskurek r. sr. 3 kop 60 oprawny w skórę r. sr. 4.

---

3. Niżey podpisany z mocy Plenipotencyi do Xiędza Jana Gorskiego sobie wydaney i jako naturalny opiekun dzieci swych Józefa i Ewy Bärkmanow rodzących się z Barbary z Górskich Bärkomanowey ostrzega wszystkich a mianowicie Debitorow zeszłego Ignacego Górskiego, aby nikt w żadne układy z Pannami Julianną i Anną Górskiemi o pozostałość po Ignacym Górskim niewchodził Debitorami aby summ nie opłacali, gdyż tak Xiądz Górski jako i niżey podpisanego dzieci są równiesz sukcessorami tegoż Ignacego Górskiego i już o windykacyę teyże sukcessyi rozpoczęty został w Sądzie Ziem. Wileń. Process. Józef Bärkmann.

1822 r. marca 18 wolno drukować Wileński Ziemski Sędzia Aloizy Jasieński.

Wyjeżdża za granicę.

3 Trykotnik Jan Jakub Gross, poddany pruski, z żoną i pięciorgiem dzieci wyjeżdża napowrót do Prus

DODATEK DRUGI DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 38.

Wilno dnia 29 Marca 1822 Roku v. s.

Licytacya.

3. Od Mińskiego Guberskiego Rządu ogłasza się, iż za dług należny tuteyszey Izbie Powszechney Opieki, będzie w tym Rządzie przedawać się z publicznego targu dom murowany Obywatela Żyda Dawida Berkowicza Cukermana ze wszystkiemi do niego należącemi budowami i ziemią, będący w mieście Mińsku na Troieckiey górze na ulicy Alexandrowskiey, przynoszący rocznego dochodu 400 rub. assyg., a ze zbioru dziesięciu lat 4,000 rub.; a zatem życzący kupić takowy dom, zechcą przybyć do tego Rządu na termina: 1szy 26 kwietnia, 2gi 8 czerwca teraźnieyszego roku, a 3ci ostateczny od pierwszego ogłoszenia w gazetach, które poźniey uczynione będzie we 3 miesiące. Marca 8 dnia 1822. Sekretarz F. Arcimowicz.

Przedaż majątkow.

3. Majątek dziedziczny ziemny, w Gubernii Wileńskiey Powiecie Upitskim położony, w jednym obrębie, zupełnie ograniczony, w którym całey obszerności włok 75, grunta i łąki naylepsze, las na opał i budowę zdatny wystarczający, gruntu dwornego wyrobnego w każdey zmianie po morgow 70. Staw zarybiony, młyn wygodny, woda donośna, chat gruntowych 25, dusz mezkich 80 i tyleż żeńskich, powinność w każdym tygodniu z chaty po 3 dni pieszo, a 3 z uprzężą, osobno dni letnich po 24 z dymu, wysiewa się oziminy żyta po 128 purow, a pszenicy po 32 pury, jarzyny w zwyczayney proporcyi, siana wozow zbiera się 500, Karczem na gościncu pocztowym 1 na komunikacyynym 1, z tych stałey intraty r. s. 173, czynszu i podroszczyzny r. s. 309, pozycya tego majątku jest taka, od Wilna mil 20, od Wilkomierza 9, od Kieydan 6, od Poniewieża 1½, od Nitawy 15, od Rygi 20, graniczy z Nowym miastem JW. Marszałka Karpia. Ktoby życzył ony sobie nabydź, raczy skommunikować się z niżey podpisanym, mającym zupełną władzę do wyprzedaży, mieszkającym w mieście Wilnie na ulicy Skopuwka w domu Bartoszewiczow pod N. 182, a będzie miał okazane mappy, inwentarze, i wyciągi intrat, podług których za cenę nayprzystępnieyszą z łatwośoią ukończyć będzie można. Stanisław Bieliński.

Pozew.

3. Podług Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Wszech Rossyy.

Inflantski Imperatorski Hofgierycht, czyni powszechnie wiadomo, iż gdy W. JP. Ober-Fiskał Kolleski Assessor i Kawaler F. G. von Kube, qua kurator Massy w spadkowey sprawie, w Bogu zeszłego Kamerhera Piotra Barona von Medema, zaniosł tu prośbę o uczynienie proklamy, i zwołanie, wszystkich wierzycielów, sukcessorów i dłużników, wspomnionego, w Bogu zeszłego, Kamerhera Piotra Barona von Medema i takowey prośbie, mediante resolutione zadość uczynić domierzono, przeto Inflantski Imperatorski Hofgierycht, sposobem ninieyszey proklamy, powszechnie o tém ogłasza, i wszystkich tych, którzyby tylko ku pozostałemu, w Bogu zeszłego Kamerhera Piotrą Barona von Medema, spadkowemu w ogóle majątkowi, z jakichby to powodów spraw, i związków, nie było, pretensyi urościć mogli, i prawności swey dochodzić żądali w pierwszy, wtóry, i trzeci, a zatém więc i w pośledni raz, to jest peremptorie, powoływa i zaprasza, aby wszyscy ci prentendatorowie, w ciągu sześciumiesięcznego terminu od daty ninieyszey proklamy, i naypóźniey, ku dniu 24 mca julii, anni currentis, do Inflantskiego Imperatorskiego Hofgierychtu jawili się, pretensye swoje i prawności, a równie i dokumenta na one złożyli, i oczekiwaliby od tego sądu, dalszey rozprawy z tym zastrzeżeniem, iż wszyscy ci, którzy tylko na takowy przeznaczony termin i zwyczayne putém akklamacyi nie jawią się, żadne już więcey od nich pretensye, przyjęte nie będą, i takowym wieczne nakazuje się milczenie. Równymże sposobem konwokują się i zapraszają się i ci, którzy przynależące się do wspomnionego spadkowego, defuncti, majątku, w swym ręku mają jakiekolwiek dokumenta, rzeczy, i sprzęty, lub też należą się od nich opłaty, i pieniężne summy, aby takowe dokumenta, rzeczy, i sprzęty, zwrócili, a należące się opłaty wnieśli, niechybnie do Inflantskiego Imperatorskiego Sądu na przeznaczony termin pierwsze to jest własności, pod sztrafem sądowym, a ostatnie, to jest opłaty, sub poena dupli.

O czém, i każdy, komu o tém wiedzieć należy, zastrzega się, i od szkody ochrania się. Signatum w Inflantskim Hofgierychcie w Rydze na Zamku 1822 r. januarii 23 dnia.

W imieniu Inflantskiego Hofgierychtu L. F. v. Sivers Vice-Prezydent A. V. Gavel actuarius.

Pozew.

3. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

JPP. Petroneli primo Nowinskiey od praesens Daniłowey Matce, Piotrowi Gawryłowiczowi Nowinskiemu synowi małoletniemu, Mikołajowi Trawinowi Opiekunowi do ukrycia funduszu należącym, a Józefowi Krzyżanowskiemu Prezyden. nowo dodanemu, Mikołajowi Iwanowiczowi Nowińskiemu bratu zeszłego Dymitra Nowińskiego, Pelagii Kożewnikowey i Irynii Mielnikowey siostrom z dokładem ich mężów i opieki, Wiery Alexandrze, Annie córkom, Iwanowi synowi zeszłego Iwana Nowińskiego brata Dymitra, Iwanowi Zaozierskiemu, Iwanowi Szarapowi Opiekunom tychże nieletnich Sukcessorów, wszystkim probować mogącym własnictwa towarow w ukryciu pozostałych, Pozew Edyktalny loco peragendae executionis przed Sąd Magistratu Wileńskiego z cytacyi JP. Iwana Iwanowicza Daniłowa z Ostrowa, w referencyi do Dekretu 1821 roku miesiąca marca 14 dnia zapadłego i w skutkach przyjętego wynasza się o to; do wykrycia i wyprobowania czyli towary w schronieniu dotąd będące i na satysfakcyą summy dla żał. Dell w Exdywizyi odeszłey zrekognoskowaney rubli assyg. 16,145 kop. 55 do dalszego wyprobowania aktorstwa przez obżał. Sukcessorow Dymitra Nowińskiego nieoddawanych, nakazana została adcytacya tychże obżał. Sukcessorow przez edyktalny zapozew, dla czego skutkiem i Dekretu i art. 28 roz. 4 jako w rzeczy gościnney pozywa do Sądu Magistratu Wileń. i prosi o warowania activitatem loci standi, nakazania złożyć dowody do przekonania o należeniu towarow, czy do Sukcessorow Dymitra Nowińskiego, czy do Petroneli primo Nowińskiey od praesens Daniłowey, czy do usatysfakcyonowania pretensyow Gawryły Nowińskiego, a dotąd przed Licytacyą majątku Gawryły Nowińskiego ukrytych, a po niewyprobowaniu przez ich aktorstwa skutkiem Dekretu Exdywizyinego całkowicie onych dla żał. Dell przysądzenia, pod niejawienie się w terminie artykułem 28 roz. 4 przepisanym amissyi wiekuistey zapisania, bliższości we wszystkim żał. uznania, dowodow utwierdzenia i expens prawnych powrót rubli assyg. 1,000 sądzenia.

Roku 1822 miesiąca marca 16 dnia Woźny swiadczę, iż tego Pozwu Edyktalnego loco peragendae executionis w sprawie JP. Iwana Iwanowicza Daniłowa z Ostrowa jako istotnego pretensora do wszystkich funduszow Gawryły Nowińskiego po JPP. Petroneli primo Nowińskiey a dopiero Daniłowey jey syna Piotra Nowińskiego, Opiekunom Mikołaja Trawina ciągle zaymującego się i Józefa Krzyżanowskiego Prezyden. Magistratowego takoż dopiero dodanego oczewisto w ręce, a zaś po Mikołaja Nowińskiego, Pelagią Kożewnikowę i Irynię Mielnikowę braci i siostr Dy-

mitra Nowińskiego, Wierę Alexandrę, Annę córek i Jana syna Iwana Nowińskiego jako Sukcessorow i ich opiekunow, Jana Żaozierskiego i Iwana Szarapowa do drzwi Ratusza Wileń. i Gazety Kuryera Lit. popodawałem i o rozprawie w Magistracie Wileńskim oznaymiłem. Datt ut supra. Stanisław Parymonowski Woźny Pttu Wileńskiego.

Roku 1822 miesiąca marca 18 dnia przed Aktami miasta Guber. Wilna stanąwszy obecnie Woźny Powiatu Wileń. Stanisław Parymonowski ten kwit swóy Rellacyiny podanego pozwu offitiose zeznał. Przyjąłem i że jest w aktach świadczę. J. Misiewicz.

---

3. W skutek Remissyynego dekretu w Ziem. Pttu Kowień. z powodztwa W. Gieysztora z rzędu kredytorow w zbiegu kompetytorstwa do majątku Medeksz po zeszłym Ignacym Lugayle pozostałego, a przez Sukcessorow onego WW. Witkowskich Pisarza Oyca i jego potomstwa, oraz Bohuszowę Szambelanowęj oddanych pod Exdywizyą, Sąd Exdywizorski w pierwszym zebraniu się w majątku Medekszach w Pcie Kowień. położonego rozpoczął swą czynność, a uważając z doniesienia dalszych kredytorow do tegoż Sądu przypozwanych, iż więcey znayduje się Pretensorow, przeto postanowił na też Sądy zebranie się dnia 15 mca 7bra roku idącego. Żąda mieć w Gazetach pomieszczoną awizacyą, aby dalsi kredytorowie remissą w Sądzie Ziemskim Kowień. nie zajęci, jeśli się znaydują, na powyższy termin do majątku Medeksz z swojemi pretensyami jawili się, a skoro takowy termin opuszczą, poddadzą swe pretensye summowne pod upad i amisyą, w czym Sąd Taxatorsko Exdywizorski zawiadomić przedsięwziął. Adam Kozakowski. Prezes Sądu Ziem. Kowieńskiego i Exdywizor, Antoni Domeyko. Sędzia Ziemski Kowieński i Exdywizor, Wincenty Mołochowiec. Prezes Gran. Kowień. Exdywizor, Marcin Kniaź Swirski Regent sub. Kowień. i Sądu Exdywizorskiego.

---

3. Roku 1822 marca po zeyściu z tego świata Michała Ordy Marszałka Powiatu Kobryńskiego, pozostała jego żona JW. Józefina z Butrymowiczów Ordowa, w celu zaspokojenia wszystkich, tak nie żyjącego męża jako też i własnych długów, dobra Wieżki w Prużańskim, a w przypadku niewystarczenia onych na satysfakcyą wierzycieli i dobra Worocewickie w Kobryńskim Powiecie leżące, na taxę i Exdywizyą wieczystą oświadczywszy, udała się do Sądu Głównego 2go Departamentu Gubernii Litewsko Grodzieńskiey, prosząc o jednoczasową ze wszystkiemi kredytorami i pretensorami rozprawę, gdzie w roku 1816 8bra 24 zapadł Dekret Remissyiny, Exdywizyą w skutek prośby JW. Marszałkowey Ordowey przeznaczający. Poczem w roku 1818 7bra 20 oczewisty Sądu Taxatorsko Exdywizorskiego w dobrach Wieżkach ogłoszono wyrok, na który jako uciążliwy i z prawidłami Remissy Sądu Głównego niezgodny, JW. Ordowa przed Sąd Główny Grodzieński 2go Departamentu zaniosła skargę. W kolei przywołania sprawy po Exdywizyi Wieżeckiey, gdy Sąd Główny zażalenie JW. Ordowey, uznał sprawiedliwem i dowiedzionem, przeto wyrokiem swoim 1822 febr. 1 zapadłym, Dekret Exdywizyi Wieżeckiey 1818 7bra 20 podniosł w zupełności, za niebyły ogłosił, uskutecznienie prawideł w Remisie 1816 8bra 24 umieszczonych zalecił, oraz dalsze z prawem i interessem zgodne przepisy dołączył, nową Exdywizyą przeznaczył, urzędników do spełnienia poruczającego się dzieła wybrał, i na zjazd urzędu tudzież ostateczne ukończenie rzeczy, dzień 27 apr. b. r. zakreślił, a tak o Dekrecie swoim, jako też o terminie zjazdu przez Gazety Sankt Petersburskie i Kuryera Litewskiego w trzykrotnych awizacyach, wszystkich interessowanych zawiadomić, kosztem JW. Marszałkowey Ordowey zalecił, z tem zastrzeżeniem, iż w Exdywizyi teraz przeznaczającey się niestawający kredytorowie, wieczney w pretensyach swoich amissyi ulegną. Ażeby więc wszyscy ci, którzy albo do majątku JW. Marszałkowey, albo do zeszłego Michała Ordy funduszów, mają jakie słuszne pretensye, w dniu 27 apryla roku bieżącego in fundo Wieżek stawali, pod zapewnieniem amissyi ogłaszam i zawiadamiam i takowe ogłoszenie jako plenipotent podpisuję. Benedykt Pawłowski Sądu Głów. Grodz. Adwokat.

---

3. *Sąd Ziemski Powiatu Grodzieńskiego w rozprawie po między JW. Antonim Nosarzewskim Rotmistrzem byłey Gwardyi narodowey, a JWW. Wielhorskiemi i dalszemi osobami jakiekolwiek stosunki do dóbr Kamienia Litewskiego, oraz wsiów Uhlany, Hołyborek, Komarowszczyzna, Żdanki, Czebachi, Martyniuki, Strzele i Cerkiewniki zwanych, w Powiecie Brzeskim Gubernii Grodzieńskiey położonych mającemi, Dekretem Remissyynym Sądu Głównego drugiego Departamentu teyże Gubernii na jednoczasowe rozpoznanie do Sądu niniejszego odesłaney, i w Akcessoryynym stron przyyściu w tym Sądzie przypadłey, wyrokiem swoim dnia 10 marca idącego 1822 roku ferowanym, po rozwiązaniu wnoszonych między stronami kwestyów, wypadające z rodzaju interessu Akta, tudzież ogulną na wszystkich stawających i niestawających oraz pod jakimkolwiek bądź pretextem do dóbr wyżey pomienionych stosunki regulować mogących stronach wszelkich, generalnie pod rozmaitym nazwaniem pism, dokumentów i papierów do takowey sprawy posługujących bez żadnego wyłączenia w terminie dnia 10 maja teraźnieyszego roku do Kancellaryi Sądu niniejszego przy dokładnych regestrach sub paenis złożyć się powinną kompor tacyą z dwumiesięczną persystencyą i z obowiązkiem zupełności oney circa principale oprzysiężenia, niemniey kopią z spraw przeznaczywszy, celem zapobieżenia, ażeby nikt niewiadomością wymawiać się niemógł tak do akuratnego spełnienia wyroku swojego w złożeniu komportacyi, jako też do stanności w tym Sądzie dla jednoczasowey rozprawy wszystkich interessowanych pretensorów pod ammissyą, a debitorow pod wskazem prawnym wzywa i powołuje. Działo się roku 1822 marca 11 dnia.*

Wincenty Dobrzylewski Sędzia Ziemski Powiatu Grodzieńskiego, Józef Jaskołd Sędzia Ziem. Ptu. Grodz., Mateusz Brzozowski Sędzia Ziem. Ptu Grodz., Waleryan Kudorowski Pisarz Ziem. Ptu Grodz., Jan Dołobowski Ziemski Ptu Grodzień. Regent.

K r a d z i e ż.

3 Z dnia 18 na 19 t. m. skradziony został w mieście Wilnie z domu W. Szadurskiey pod ś. Jerzym położonego, koń biało-siwowaty, mierzyn, lat 10, grzywy i ogona sutego, kuty na wszystkie nogi, ktoby więc takowego konia poznał i do domu JW. Szpitnagela przy Sądzie Ziemskim Wileńskim dostawił, odbierze od właściciela tego konia, obyw. Ptu Trockiego J. H. Móyżela nagrody rubli sr. 5.

A r e n d a D o m u.

3. Dom murowany pod N. 291 i 292 na Rudnickiey ulicy położony, do posesyi niżey podpisanego przynależny, wedle zapotrzebować się mającey ilości pokojów ze szpichrzami, stayniami i wozowniami murowanemi, i dalszemi wygodami, w całości lub w częściach za pomierną cenę z opłatą wedle życzenia kwartałową lub miesięczną anticipative, lub decursive znayduje się do najęcia; życzący one nająć raczy się zgłosić do aktora w tymże domie mieszkającego niżey piszącego się Maciey Pawlowski B.

Takową awizacyą wolno drukować Wincenty Malinowski B. M. W.